

VII ZAKLJUČAK

Leto i sezona godišnjih odmora u Srbiji, već po tradiciji, koriste se da se u uslovima smanjene pažnje javnosti, ispod njenog radara, provuku određena nepopularna rešenja. Jedan od najdrastičnijih slučajeva, bilo je usvajanje Zakona o izmenama i dopunama Zakona o javnom informisanju iz 2009. godine. Čini se, međutim, da je javnost sada spremnija da se i u takvim uslovima odupre promenama koje bi mogle da ugroze ljudska prava, a u odnosu na medije, posebno prava na slobodu izražavanja. Javna rasprava koju je Ministarstvo kulture, informisanja i informacionog društva pokrenulo o Predlogu pravilnika o tehničkim zahtevima za uređaje i programsku podršku za zakonito presretanje elektronskih komunikacija i zadržavanje podataka o elektronskim komunikacijama, koji bi potencijalno mogao da kompromituje pravo na zaštitu novinarskih izvora, po zaključenju ovog izveštaja čak je i produžena, a mogućnost da u njoj iznesu svoje primedbe iskoristila su i pojedina medijska udruženja. Produženo je i trajanje javne rasprave o Medijskoj strategiji, a ministar Marković je najavio da će finalno oblikovanje teksta biti okončano najkasnije do početka septembra. Ono što, međutim, nastavlja da brine je nespemnost ili nesposobnost Ministarstva da jasno definiše i argumentovano brani svoje stavove. Kada smo pomislili da je Ministarstvo, usvajanjem Nacrta strategije i njegovim puštanjem u javnu raspravu, napokon izašlo u javnost sa stavovima za koje se zalaže i koje će biti spremno da brani, došlo je do neshvatljivog distanciranja. Distanciranje je bilo toliko, da je ministar Marković čak izjavio da se ne radi o Nacrtu Ministarstva, već o Nacrtu predstavnika medijskih udruženja i asocijacija. Marković, međutim, nije objasnio najmanje dve stvari. Prvo, ako se već ne radi o Nacrtu Ministarstva, već o Nacrtu predstavnika medijskih udruženja i asocijacija, zašto je Ministarstvo sa njim uopšte izašlo u javnu raspravu. Drugo, možda još i važnije, ako Nacrt već ne odražava autentične namere i planove Ministarstva u medijskoj sferi, kakve su onda te autentične namere i planovi Ministarstva i kada ćemo ih napokon saznati. U uslovima kada javnost ne zna čak ni sa kojih pozicija će Ministarstvo pristupiti najavljenom „finalnom oblikovanju teksta“, razloga za ozbiljnu zabrinutost svakako ima.